

Búcsú az ólomtól

BEZÁRT A VESZPRÉMI PANNONPRINT NYOMDA

Faludi Viktória

Hazánkban már csak néhány nyomdában, kuriózumként lehet ólomot, magasnyomatást látni. Gutenberg nyomában járva fél évezredig virágzott ez a technológia. A veszprémi Pannonprint Nyomda 2017 februárjában végleg bezárta kapuját és ezzel egy új fejezet kezdődött a hagyományos nyomdatechnikát, a magasnyomatást képviselő gépek, eszközök, nyomó- és űrtöltő elemek számára. Godzsa Zoltán nyomdavezető minden követ megmozgatva a menthető legbecsesebb szakmatörténeti kincseket a veszprémi Laczkó Dezső Múzeumnak ajánlotta fel, míg az 1800-as éveket idéző faregál és a hozzá tartozó betűk, űrtöltők, betűszekrények egy helytörténeti kiállítás alapjául szolgálnak. A megőrzésre szánt berendezések a VKSZ Zrt.-hez kerültek.

Godzsa Zoltán nemcsak mint nyomdász, hanem mint sport-szerető ember is népszerű, sokak számára ismert személyiség nemcsak Veszprémben, hanem országszerte is. Kemi-grafusként kezdte a szakmát, volt az ofset-előkészítő művezetője, majd kereskedelmi vezető, végül nyomdavezetőként búcsúzott a nyomdászat napi gyakorlásától. Zoli közösséget alakított ki maga körül, és hogy, hogy nem, a sport valahogy mindig beleszövődött a történetbe. Hobbija – a vitorlázás, minikönyv- és bélyeggyűjtés – mellett futballbíróként, töb-

Godzsa Zoltán, a Pannonprint igazgatója

Az utolsó óráig dolgoztak a gépek

bek között a néhai Veszprémi Nyomdában focicsapatot szervezett, amiből az ofset-előkészítő lányok sem maradhattak ki köztük e sorok írójával.

Minden munka elkészült időben, amit megbeszéltünk, „az adott szó szent” alapon teljesült, ahogy kellett, mégsem hajszolt

senkit, nem türelmetlenkedett, csendes szóval, szeretettel irányította a rábízott embereket. Szeretettel gondolkodik vissza rá, amikor tanulóként először léptem be az ofset-előkészítő ajtáján, a mindig mosolygó, minden mókára kapható Godzsa Zoli kissé ünnepélyes, szigorú tekintettel, türelmesen elmondta a feladataimat, a betartandó szabályokat, és a világ legtermészetesebb dolgaként Rókané Marika gondjaira bí-

zott. Nem kerített nagy feneket a dolgoknak, egyszerűen végezte a feladatát, és a többiektől is ezt várta el.

A Pannonprint egy csodabogar volt a veszprémi nyomdászat történetében. Amikor mindenki szabadult a régi gépektől és az ólomtól, itt akkor élte rene-

Az utókornak megőrzött kincsek

szánszát a műfaj. Egyes kereskedelmi taktikával kihasználta azt a technológiai sajátosságot, hogy a magasnymtatás, laikusok számára is felismerhető jellegzetességei, hamisítás elleni védelmi elemként adhatók el.

A Pannonprint főként lakossági igényeket szolgált ki, szórólapok, meghívók, névjegykártyák készültek a nyomdában, de megrendelték könyvek, ügyviteli nyomtatványok kivitelezését is szép számban.

Amikor Godzsa Zoltán azt tapasztalta, hogy az állatkert trafikjában nincs veszprémi képeslap, körbejárt a turisták által

Az utolsó kézirat a linószedőn

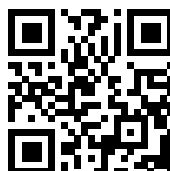
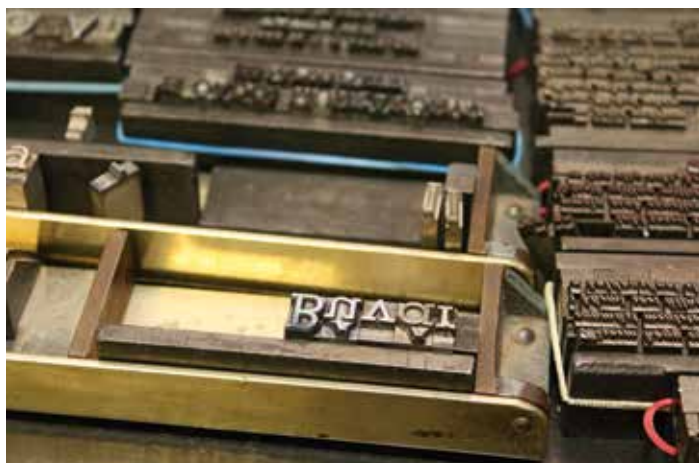

leglátogatottabb helyeket, de nem talált egyetlen helyi képeslapot sem, fogta magát, lefotózta Veszprém legszebb részeit és nyomtattak képeslapot, sőt díszcsomagolású nosztalgia képeslapokat is kiviteleztek.

Szépen zárja tevékenységét a Pannonprint nyomdát vezető Godzsa Zoltán. A veszprémi nyomdászok közül ő az első, akinek sikerült kijárnia a térség nyomdászattörténeti emlékeinek megmentését, szakmatör-

téneti emlékek megőrzését az utókor számára. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani az ügy támogatásáért Veszprém polgármesterének, Porga Gyulának és Tóth Gábornak, a Veszprémi Közütemi Szolgáltató Zrt. intézményfenntartási igazgatóhelyettesének. Kívánjuk, hogy a sikertörténet folytatódhasson és az utókor számára megőrizhessük, gyarapíthassuk a veszprémi nyomdaipar szakmatörténeti relikviáit őrző gyűjteményt.

A Pannonprint utolsó munkanapjait lencsevégre kapva látogattam Veszprémbe. Hazafelé úton nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy a betűfém és a rézmatrica mint színesfém kerüljön felhasználásra. Ez egyszerűen nem történhet meg. A PNYME és a Magyar Grafika fontosnak tartja a nyomdászattörténeti emlékek, tárgyak megőrzését, megmentését. Sajnos sok ilyen pusztulást élt meg az ipar a technológiaváltás során. A több mint ötszáz éves Gutenberg Galaxis katonái így nem végezhetik...

Ekkor villant be a gondolat, hogy hasonlóan a mainzi Gutenberg-szobrocskához, a betűfémről a magyar nyomdászat jeles képviselőinek mini mellszobrát öntethetnénk ki, ez egy szép átlényegülés, új életet, értelmet kapnak a kultúra sarokkövei, a betűk. Elsőként Józsa Lajos szobrászművész alkotása, az Alföldi Nyomda udvarán álló Huszár Gál-szobor jutott eszembe, minden alkalommal, amikor Debrecenben felkeresem az Alföldi Nyomdát, szeretettel csodálom az udvart díszítő remek alkotást, a szemet, szívet gyönyörködte-

tő művet. Kicsit ki is húzom a derekam, amikor arra gondolok, hogy Huszár Gál nyomdokain járva a nyomdászatot szolgálhatom. Kellene a gyökereket idéző műalkotások! Segítenek jónak, embernek maradnunk. Ezt a szobrot sokan szeretik a szakmában, és minden bizonnyal örömmel tennek az íróasztalukra, könyvespolcukra kicsinyített mását. Sőt szakmai díjak, elismerések átadásánál egy oklevél mellett a legszebb, nyomdász szívnek a legértékesebb ereklye lehet.